

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 december 2017 met nummer RvVb/S/1718/0359
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0324/S

Verzoekende partijen 1. De heer **Jozef VAN DIJCK**
 2. De heer **Filip FRANCKEN**
 3. De heer **Gunter KENIS**

vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Joris CLAES
met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van
Hornestraat 51

Verwerende partij **DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van
het agentschap RWO, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaat Johan CLAES
met woonplaatskeuze op het kantoor te 2550 Kontich,
Mechelsesteenweg 160

Tussenkommende partij **NV ASPIRAVI**

vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST
met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen,
Uitbreidingstraat 2

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 24 juli 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 18 november 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van één windturbine, een middenspanningscabine en het bijhorende kabeltracé op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Moervenweg zn/ Zoegweg zn met als kadastrale omschrijving Brecht, afdeling 3, sectie N, nummers 122A en 149C.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

1.

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 13 november 2017 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 16 november 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 5 december 2017.

Advocaat Joris CLAES voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Leen VANBRABANT, *loco* advocaat Johan CLAES voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Bert VAN WEERDT, *loco* advocaat Gregory VERHELST, voert het woord voor de tussenkomende partij.

3.

Voormelde beslissing wordt door de verzoekende partijen bestreden met een vordering tot vernietiging, ingesteld op 9 januari 2017.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 20 april 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor het bouwen van een windturbine, een middenspanningscabine en het bijhorende kabeltracé op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Moerveweg zn/ Zoegweg zn met als kadastrale omschrijving Brecht, afdeling 3, sectie N, nummers 122A en 149C.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 juli 2016 tot en met 1 augustus 2016, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in met 76 anderen en worden aldus in totaal 79 bezwaren ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht adviseert op 12 september 2016 ongunstig.

De verwerende partij verleent op 18 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“
...

Toetsing van de aanvraag aan de relevante screeningscriteria — MER-screening

Het ontwerp komt voor op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-m.e.r.-besluit in uitvoering van de Europese richtlijn 85/337/EEG. Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

In de beschrijvende nota is de screening van deze criteria uitgevoerd en worden de punten zoals deze opgesomd in bovenvermelde bijlage II, behandeld.

Deze punten worden hieronder samengevat:

[...]

Besluit MER-screening

Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Uit het screeningsonderzoek, waarvan ook de lokalisatienota een schriftelijke weergave is, kan er geconcludeerd worden dat er geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn en dat geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft het plaatsen van een windturbine met een individueel vermogen van maximaal 3,5MW, als uitbreiding van de reeds aanwezige 3 windturbines langsheen de E19. De nieuwe windturbine wordt ten zuidwesten van en op ongeveer 1,6km van de reeds aanwezige turbines ingeplant.

Het geheel van deze windturbines is gebundeld met bestaande lijninfrastructuur, meerbepaald met de E19 en de HST-lijn. De afstand tot de HST-lijn bedraagt ca. 300 m en de afstand tot de E19 bedraagt ca. 350 m. De tussenafstand tussen de reeds in exploitatie zijnde turbines bedraagt ca. 500 m. De tussenafstand tussen de meest zuidelijk in exploitatie zijnde turbine en de aangevraagde turbine bedraagt echter wel 1.500 m.

Concreet betreft de aanvraag 1 windturbine met een individueel vermogen van max. 3,5 MW. De rotordiameter bedraagt maximaal 112 m en de maximale tiphoogte bedraagt 180 m. De windturbine zal van een type met 3 wieken zijn dewelke draait bij een laag toerental.

WATERTOETS

[...]

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Er moet worden onderzocht en gemotiveerd of op deze locatie windturbines kunnen worden ingeplant. Dit gebeurt:

1. A.h.v. de lokalisatienota

Zoals bepaald in de omzendbrief R012014/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" dient een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van windturbines een lokalisatienota te bevatten. In deze lokalisatienota moet de locatiekeuze op basis van verschillende afwegingselementen worden gemotiveerd en onderbouwd.

Volgende afwegingselementen worden beschouwd:

- Ruimtelijke bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe

Volgens de Vlaamse omzendbrief RO 2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" dienen windturbines zoveel als mogelijk gebundeld te worden, om het behoud van de nog open resterende open ruimte in sterk verstedelijkt Vlaanderen te garanderen. De absolute voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van een clustering van windturbines. Een verspreide inplanting van verschillende individuele turbines is niet aangewezen.

In de nota "provinciale screening windmolens" wordt de betreffende zone beschouwd als een potentiële inplantingszone. De inplanting van windturbines is daarom mogelijk mits het opleggen van voorwaarden en mits er ter plaatse geen negatieve aanknopingspunten zijn. Duurzaam ruimtegebruik houdt in dat rekening wordt gehouden met de meest optimale planmatige invulling van een gebied, onder andere in functie van de kwetsbaarheid en de draagkracht van het gebied. Windturbines kunnen nadrukkelijk een effect hebben op de site en de ruime omgeving. Artikel 1.1.4 stelt dat duurzaamheid een onderdeel vormt van de goede ruimtelijke ordening. Ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat uit van duurzaamheid. Het komt er bijgevolg op aan de vraag naar locaties voor de inplanting van windturbines te verzoenen met de vraag naar een kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening. Relevant voor het locatievraagstuk van windturbines is één van de basisdoelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, het behoud en waar mogelijk de versterking van het buitengebied.

Op de voorliggende locatie zijn voldoende elementen aanwezig die de inplanting van windturbines principieel kan rechtvaardigen.

De aangevraagde turbine wordt in het verlengde van 3 reeds vergunde en in exploitatie zijnde windturbines gepland.

Het geheel van deze windturbines is gebundeld met bestaande lijninfrastructuur, meer bepaald met de E19 en de HST-lijn. De afstand tot de HST-lijn bedraagt circa 300 meter en de afstand tot de E19 bedraagt circa 350 meter. De tussenafstand tussen de reeds in exploitatie zijnde turbines bedraagt circa 500 meter. De tussenafstand tussen de meest zuidelijk in exploitatie zijnde turbine en de aangevraagde turbine bedraagt echter wel 1.500 meter. Er kan gesteld worden dat de 4 windturbines gebundeld zijn. Ze zijn immers opgenomen in de ruimtelijke corridor van lijninfrastructuren (HST, E19 en windturbines) die het landschap kenmerkt.

Er kan bijgevolg gesteld worden dat de inplanting van windturbines in deze omgeving voldoet aan het ruimtelijk principe van gedeconcentreerde bundeling.

- Grondgebruik

Qua grondgebruik moet het de bedoeling zijn zoveel mogelijk bestaande wegen en paden te gebruiken, zowel voor aanvoer van materiaal als voor onderhoud. Er kan best een regeling getroffen worden over de ontmanteling van de turbine na buitendienststelling, over sloopplicht na negatieve revisie, en dergelijke. Het werkelijke grondgebruik van de windturbine is beperkt omdat de funderingssokkel (diameter ca. 20 m, diepte max. 3 m) zoveel mogelijk ingegraven wordt en met aarde en begroeiing overdekt wordt.

Tijdens de oprichtingsfase van de windturbine wordt gebruik gemaakt van een werkvlak met een maximale oppervlakte van 1.496 m².

Het werkvlak bestaat uit betonpuin (semi-verharding), wat betekent dat hemelwater kan infiltreren (de watertoets is voor deze semi-verharde oppervlakte bijgevolg niet van toepassing). Na de werken wordt het werkvlak zoveel als mogelijk geminimaliseerd, meer

bepaald tot een oppervlakte van 1.070 m² (permanent werkvlak). De resterende oppervlakte is noodzakelijk voor geplande onderhoudswerken en mogelijke reparaties na calamiteiten.

Voor de aanlevering op de projectlocatie van grote windturbineonderdelen, eventuele prefabbetonpalen, kranen... wordt gebruik gemaakt van een aan te leggen toegangsweg die aansluiting vindt op de Zoegweg-Mieksebaan.

de ingebruikname van de turbine dient de tijdelijke toegangsweg volledig verwijderd te worden. Er mogen geen resten meer achterblijven.

Na ontmanteling van de turbine dient de inplantingszone in de oorspronkelijke toestand hersteld te worden. Ook de fundering moet volledig verwijderd worden.

• Wonen

Bijzondere zorg moet worden gedragen ten aanzien van bewoonde vergunde of vergund geachte gebouwen in de omgeving die vreemd aan de inrichting zijn. De mogelijke impact op het wooncomfort door geluidshinder, visuele hinder, slagschaduw, lichtbebakening enz. dient toegelicht te worden in de lokalisatienota, zoals in de volgende paragrafen beschreven. De aanvaardbaarheid van deze impact kan verschillen naargelang de ligging van het gebouw en naargelang de instemming of betrokkenheid van de bewoners.

De meest nabijgelegen woning bevindt zich op 318 m afstand van de aangevraagde windturbine. De afstand tot de eerste woningen binnen de woonzone 'Overbroek' bedraagt meer dan 700 m; de afstand tot de woonzone Hoge Heide bedraagt 540 m.

Er zijn geen specifieke minimumafstanden tot woningen gedefinieerd. De Vlaremnorm definieert maxima voor wat betreft de toelaatbare geluidsniveaus en het maximaal aantal uren slagschaduw. Met deze voorwaarden wordt een evenwicht gezocht tussen de hinder voor de omwonenden, die tot een minimum beperkt moet worden, en anderzijds de hernieuwbare energiedoelstellingen.

De punten geluid, slagschaduw en veiligheid, worden concreet verder besproken in de tekst.

• Geluidsimpact

De hinder door geluid van windturbines wordt beperkt door middel van richtwaarden die ook buiten de afstand van 250 m tot woningen gelden (zoals vroeger), waarbij de strengste normen gelden in woongebied (overdag 44 dB(A), 's avonds en 's nachts 39 dB(A)) en de minst strenge in industriegebied (overdag 60 dB(A) en 's avonds en 's nachts 55 dB(A)).

Dit aspect van de aanvraag werd geëvalueerd door de Vlaamse Overheid, Afdeling Milieuvergunningen in het kader tot aanvraag van de milieuvergunning.

Concreet stelt het advies AMV/A/16/125485 (zie bijlage):

– 'Binnen een termijn van 6 maanden na het in gebruik stellen van de windturbine dient de exploitant een controlemeting van het geluid te laten uitvoeren door een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen. Wanneer uit de metingen blijkt dat niet voldaan wordt aan de richtwaarden van Vlare II, dient de exploitant het rotortoerental (en het geproduceerde vermogen) van de windturbine te verlagen, rekening houdend met de geldende geluidsdruk voor de reeds vergunde windturbines van Aspiravi met het deputatiebesluit met kenmerk MLAV1/09-341, zodanig dat voldaan wordt aan de richtwaarden uit Vlare II. Dit rapport dient in 3-voud overgemaakt te worden aan de vergunningverlenende overheid, die dit ter informatie dan wel evaluatie overmaakt aan AMV en AMI.'

Deze vereiste wordt als voorwaarde opgelegd bij onderhavige vergunning.

- Slagschaduw — lichtreflecties

Betreffende de hinder veroorzaakt door lichtreflecties en slagschaduw, zowel voor omwonenden als mensen die in de omgeving werken en wonen, zijn de verstrengde betreffende normen (max. 8u slagschaduw per jaar en max. 30 min/dag), van toepassing. Dit aspect van de aanvraag werd geëvalueerd door de Vlaamse Overheid, Afdeling Milieuvergunningen in het kader tot aanvraag van de milieuvergunning*.

Concreet stelt het advies AMV/A/16/125485 (zie bijlage):

Aanvullend op de sectorale voorwaarden van subafdeling 5.20.6.2 van Vlarem II geldt voor elk relevant schaduwgevoelig object zoals bedoeld in artikel 5.20.6.2.1 van Vlarem II dat de cumulatieve effectieve slagschaduw per dag en per jaar ten gevolge van de werking van de op datum van deze milieuvergunning reeds in exploitatie zijnde windturbines met slagschaduweffecten binnen de zone bedoeld in artikel 5.20.6.2.1 en de windturbine die het voorwerp uit maakt van deze milieuvergunning, niet meer mag bedragen dan de waarden vermeld in artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II.

• Veiligheid

Ook dit aspect van de aanvraag werd geëvalueerd in het kader tot aanvraag van de milieuvergunning. [...]

• Agrarisch.

De windturbines zullen geen directe negatieve impact op de landbouwgronden en de bijhorende activiteiten veroorzaken.

Na de ingebruikname van de turbine dient de tijdelijke toegangsweg volledig verwijderd te worden. Er mogen geen resten meer achterblijven.

Ook na ontmanteling van de turbine dient de inplantingszone in de oorspronkelijke toestand hersteld te worden. Ook de fundering moet volledig verwijderd worden.

Het advies dd. 06/07/2016 van het Departement Landbouw en Visserij is op voorwaarde van een minimale inname van het perceel, gunstig.

• Bedrijventerreinen.

[...]

• Sport en recreatie.

Er bevinden zich geen sport- of recreatiegebieden in de onmiddellijke omgeving van de projectzone.

• Landschap en erfgoed

Tegenover het aspect landschap kunnen volgende afwegingselementen worden aangegeven:

– er dient om landschappelijke redenen aansluiting gezocht bij bestaande grootschalige infrastructuur zoals (zee-)haventerreinen, sluizencomplexen, bundeling van lijninfrastructuur;

– de aanwezigheid in het gebied van andere constructies die reeds een belangrijke impact hebben op het landschap (bv. Pylonen, masten, bruggen, ...) en waarmee een bundeling van windturbines kan plaatsvinden;

– de schaal van de in het gebied aanwezige landschapselementen (een verticaal dominerend landschapselement zal beter integreerbaar zijn in een landschap waar reeds grootschalige landschapselementen voorkomen;

- de interferentie met de cultuurhistorische kenmerken van het gebied (lijnrelicten, puntrelicten, relictzones, ankerplaatsen, ...) is bepalend (cf. landschapsatlas).
- de aanwezigheid van lijninfrastructuren waarvan de herkenbaarheid in het landschap door de inplanting van windturbines verhoogt (autosnelwegen, rivieren, spoorwegen, hoogspanningsleidingen,...);
- de landschappelijke invloedzone van het windturbinepark;
- gezocht kan worden naar mogelijkheden om de structuren in het landschap te benadrukken en/of te versterken, om de vormkwaliteiten van het turbinepark in de omgeving te accentueren en nieuwe bakens te creëren;
- inschatting van de visuele impact van het project, rekening houdend met de gewenste bebakening zoals geëist door het directoraat-generaal van de Luchtvaart.

De autosnelweg E19 vormt met de wegeis, de uitrusting van de wegeis (o.a. verlichtingspalen) en de zijdelingse bermaanleg een duidelijke lijninfrastructuur en een belangrijk landschapsbepalend element. Tevens bevindt zich ten westen van de E19 de HSL die dezelfde lijn volgt als de autosnelweg.

In de nabije omgeving van de inplantingsplaats overheerst de invloed van deze bundel lijninfrastructuren. De invloed van de bijkomende turbine is hieraan ruimtelijk ondergeschikt. Op grotere afstand wordt de windturbine gezien als voortzetting van de reeds gebouwde turbines te noorden van de projectzone.

De inplanting van de windturbines sluit op een evenwichtige manier aan bij de schaal en de opbouw van het omliggend landschap.

• Luchtvaart.

De mogelijke impact op militaire en burgerluchtvaart moet worden nagegaan, niet alleen in de nabijheid van luchthavens maar ook ten aanzien van bijvoorbeeld radarinstallaties. [...]

• **Natuur**

De te verwachten effecten op de fauna, in het bijzonder vogels en vleermuizen, worden in internationale publicaties als mogelijke bedreiging vernoemd en zijn dus een essentieel element in de besluitvorming bij de inplanting van windturbines. Naast de effectieve aanvaring (vogels en vleermuizen) kan verstoring optreden die, afhankelijk van de aard van de verstoring en de mate van gewinning of van uitwijkmogelijkheid, blijvend kan zijn. Voor de belangrijke natuurgebieden, waaronder Vlaams Ecologisch Netwerk, speciale beschermingszone-habitatrichtlijn en speciale beschermingszone-vogelrichtlijn, andere gebieden met belangrijke ecologische waarden (bijvoorbeeld leefplaatsen van beschermde soorten of beschermde vegetaties) en natuurreservaten dient een omgevingsanalyse uit te maken welke afstand als buffer aangewezen is. Deze afstand kan onder meer bepaald worden afhankelijk van een lokale ornithologische analyse of in het geval van een indicatie op significante negatieve effecten op een speciale beschermingszone, een algemene beschrijving of een "passende beoordeling" waarbij ook rekening wordt gehouden met de omgevingsfactoren. Ervaring leert dat het naar voren schuiven van afstandsregels t.o.v. het rotorblad niet steeds relevant is.

In het kader tot de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning heeft het Agentschap van Natuur en Bos over de aanvraag geoordeeld:

• Maximalisatie van de energetische productie

Rendabiliteit van windmolens behoort tot de aspecten van ruimtelijke ordening in die zin dat gesteld kan worden dat de overheid bij het toekennen van vergunningen moet uitgaan

van een optimale inplanting, ruimtegewijs en energiegewijs. Dit omdat beschikbare ruimte schaars is en omdat er tevens — in het kader van een ecologisch leefmilieu - er een grote vraag is naar groene energie.

Rekening houdende met de ruimtelijke en landschappelijke mogelijkheden, de technische mogelijkheden en de beperkingen om te voldoen aan de milieuvoorwaarden en andere randvoorwaarden, wordt de projectzone met de keuze voor onderhavig project maximaal ingevuld en benut.

Ruimtelijke optimalisatie: in eerste instantie wordt gebundeld met de autosnelweg en de HSL, in tweede instantie met de 3 bestaande windturbines van Aspiravi te Brecht ook langs de westkant van de snelweg; de aangevraagde windturbines vormt een uitbreiding op dit bestaande windpark.

Energetische optimalisatie: Wanneer de voorliggende windturbine met 180 m tiphoogte wordt vergeleken met een type windturbine tot slechts 150 m, dan zijn bijna dubbel zoveel windturbines nodig om de elektriciteit te produceren als met één grotere windturbine.

- Maatschappelijk draagvlak.

Tijdens de ontwikkelingsfase werd het windenergieproject voorgelegd aan diverse overheden en advies verlenende instanties, met de bedoeling met eventuele opmerkingen zoveel als mogelijk rekening te houden en te verwerken in het project.

De gemeente Brecht zal tijdens de procedure door Aspiravi op regelmatige basis geïnformeerd worden over de stand van zaken van het project.

Er kan een gedetailleerde presentatie van het project tijdens of net na het openbaar onderzoek aan het voltallig schepencollege worden gegeven.

Eens het project in vergunningsaanvraag gaat, wordt een uitgebreide infoflyer op de website van Aspiravi geplaatst om op deze manier de mensen te informeren aangaande het project. Het concept van Aspiravi om te communiceren naar de omgeving toe bestaat in de organisatie van een infozitdag.

2. A.h.v. de Vlaamse Codex, art. 4.3.1 §2

In toepassing van artikel 4.3.1 §2 van de Vlaamse Codex moet de overeenstemming van de goede ruimtelijke ordening worden beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen: [...]

Aandachtspunten en criteria die zijn onderzocht:

Functionele inpasbaarheid:

De aanvraag betreft het oprichten van 1 windturbine. Windturbines hebben tot doel de algemene elektriciteitsvoorziening voor gezinnen en bedrijven.

De inplanting betekent een optimalisatie van het ruimtegebruik binnen de corridor rond de E19 en TGV. Er ontstaat geen nieuwe versnippering van het landschap. Gezien hun ecologisch en economisch nut betekenen de windturbines een logische invulling bij de bestaande lijninfrastructuren.

Mobiliteit:

De aanvraag heeft quasi geen impact op de mobiliteit. Enkel tijdens de bouw van de turbine zal er meer verkeer en exceptioneel vervoer nodig zijn.

Visueel - Vormelijk --Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid -Cultuurhistorische aspecten
In functie van het landschap is het belangrijk dat de inplantingsplaats zodanig wordt gekozen dat deze constructies niet als storend worden ervaren in het landschap.

De autosnelweg E19 vormt met de wegenis, de uitrusting van de wegenis (o.a. verlichtingspalen) en de zijdelingse bermaanleg een duidelijke lijninfrastructuur en een belangrijk landschapsbepalend element.

Tevens bevindt zich ten westen van de EI 9 de HSL die dezelfde lijn volgt als de autosnelweg.

In de nabije omgeving van de inplantingsplaats overheerst de invloed van deze bundel lijninfrastructuren. De invloed van de bijkomende turbine is hieraan ruimtelijk ondergeschikt. Op grotere afstand wordt de windturbine gezien als voortzetting van de reeds gebouwde turbines te noorden van de projectzone.

De inplanting van de windturbines sluit op een evenwichtige manier aan bij de schaal en de opbouw van het omliggend landschap.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:

De Vlaremnorm definieert maxima voor wat betreft de toelaatbare geluidsniveaus, het maximaal aantal uren slagschaduw en veiligheidsfactoren. Deze normen hebben als doel voldoende levenskwaliteit te garanderen en de gezondheid niet in het gedrang te brengen.

Mits voldaan wordt aan de voorwaarden opgelegd door Fluxys, de FOD Mobiliteit en Vervoer Luchtvaart, Infrabel;

Mits uitvoering van het vermelde onderzoek (Slagschaduw - lichtreflecties) en het nemen van de nodige maatregelen om het immissiemaximum inzake slagschaduw niet te overschrijden, zodat voldaan kan worden aan de Vlaremnormen inzake slagschaduw, wordt er in het algemeen voldaan aan de Vlaremnormen inzake windturbines.

Hinder wordt daarmee tot een minimaal, aanvaardbaar niveau herleid, het gebruiksgenot van omliggende percelen komt niet in het gedrang.

Watertoets

[...]

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en indien voldaan wordt aan de opgelegde voorwaarden, met een goede ruimtelijke ordening.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomenende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen argumenteren dat, ingevolge de koppelingsregeling met de milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning uitvoerbaar is geworden. Op 19 mei 2017 heeft de Vlaamse minister van Omgeving de milieuvergunning in laatste administratieve aanleg verleend, waardoor beide vergunningen uitvoerbaar zijn geworden.

De verzoekende partijen stellen dat er op dit ogenblik niets nog in de weg staat om uitvoering te geven aan de stedenbouwkundige vergunning. Zij houden voor dat de bouw van een windturbine bovendien vrij snel kan voltooid zijn en geen jaren aansleept, zodat zij op korte termijn geconfronteerd zullen worden met de nadelige en onomkeerbare gevolgen van de nieuwe windturbine en voor een welbepaalde en voorzienbare toekomst, aangezien de windturbine voor 20 jaar zou geëxploiteerd worden. De verzoekende partijen halen nog aan dat het landschap op vrij korte termijn zal verstoord worden, en dat er ook op korte termijn sprake zal zijn van slagschaduw en geluidsoverlast. Zij menen dat een schorsing voor hen nuttig zal zijn.

2.

De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partijen de vermeende hinderaspecten zeer summier omschrijven en al zeker niet hun woningen concreet betrekken in deze omschrijving. Zij stelt dat het voorgaande nochtans het absolute minimum is indien men persoonlijke en nadelige gevolgen aannemelijk wenst te maken.

Ook wat betreft de verstoring van het landschap is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekende partijen niet beschrijven in hoeverre zij vanuit hun woning of tuin zicht zouden hebben op de windturbine. Het is voor haar volstrekt onduidelijk hoe de windturbine op deze specifieke plaats de verzoekende partijen persoonlijk zou kunnen raken. Ook foto's worden niet bijgebracht. Een algemene uiteenzetting rechtvaardigt volgens de verwerende partij geen schorsing.

In de mate dat de verzoekende partijen verwijzen naar een mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij dat dit een discussie over de grond van de zaak betreft en niet volstaat om de hoogdringendheid aan te tonen.

3.

Ook de tussenkomende partij meent dat de verzoekende partijen zich beroepen op zeer algemene nadelen en hinder ingevolge de exploitatie van de bijkomende windturbine, waarbij zij gewag maken van slagschaduw, geluid en visuele pollutie. Zij is van oordeel dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij door de bouw van één bijkomende windturbine bij een bestaand park met drie windturbines ernstig geschaad zouden worden.

De tussenkomende partij argumenteert vooreerst dat de verzoekende partijen geen bewijzen bijbrengen omtrent het beweerde zicht dat zij, vanuit hun respectievelijke woonplaatsen, zouden hebben op de windturbine. Mocht er wel een zicht zijn op de windturbine, wat volgens de tussenkomende partij niet aannemelijk is door de afstanden, hebben zij volgens haar ook zicht op de drie bestaande windturbines, de E19 en de hogesnelheidslijn, waardoor zij geenszins op vandaag beschikken over een ongerept zicht.

Minstens voor de tweede en derde verzoekende partij betwist de tussenkomende partij het vereiste belang, en dus de vereiste rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, gelet op de verre afstand. *A fortiori* meent de tussenkomende partij dat er geen sprake kan zijn van een dermate benadeling door de bijkomende windturbine dat de schorsing van de bestreden beslissing zich zou opdringen.

Verder wijst de tussenkomende partij er op dat ook de eerste verzoekende partij woonachtig is op 400 meter van de inplantingsplaats en dat deze, net zoals de andere verzoekende partijen, geen bewijs bijbrengt van enige zichthinder.

In tweede instantie is de tussenkomende partij van oordeel dat ook omtrent de beweerde hinder door slagschaduw en geluid geen enkel bewijsstuk wordt bijgebracht. Zij stelt dat op een afstand van meerdere honderden meters redelijkerwijze geen geluidshinder te verwachten is, rekening houdend ook met de aanwezigheid van de E19 en de hogesnelheidslijn.

Daarnaast meent zij dat het evenmin aannemelijk dat de verzoekende partijen ernstig gehinderd zouden kunnen worden door slagschaduw afkomstig van de bijkomende windturbine. Zij wijst op het gebrek aan concrete gegevens omtrent de inplanting van de woningen, de richting van de ramen en de tuinen en de aanwezigheid van beplantingen.

Zij wijst er op dat bovendien, zowel wat betreft de geluids- als slagschaduwhinder, rekening moet gehouden worden met de milderende werking van de sectorale normen, die maximale waarden opleggen.

Tot slot is er volgens de tussenkomende partij geen sprake van enige hoogdringendheid.

De tussenkomende partij heeft op 7 juni 2017 geen opstart van de werken aangekondigd, maar heeft zich enkel het recht voorbehouden om de vergunningen uit te voeren. Op heden werden de werken nog niet aangevat, en evenmin is dit op korte termijn gepland.

De tussenkomende partij merkt bovendien op dat de werken op zich alleszins minstens een half jaar in beslag nemen, waarna nog testfases noodzakelijk zijn alvorens de exploitatie kan starten.

Zij besluit met te stellen dat de verzoekende partijen met hun vordering tot schorsing enkel de loop van de vernietigingsprocedure vertragen, waarin de schriftelijke stukken reeds werden neergelegd.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Proceduresbesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid houdt onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De bestreden beslissing vergunt de aanleg van één windturbine, een middenspanningscabine en het bijhorende kabeltracé op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Moervenweg zn/ Zoegweg zn met als kadastrale omschrijving Brecht 3e afdeling, sectie N, nummers 122A en 149C. Deze windturbine wordt ingeplant ten zuidwesten van en op ongeveer 1,5 km van drie reeds bestaande windturbines.

De verzoekende partijen zetten in het verzoekschrift uiteen dat zij eigenaar en bewoner zijn van de woningen gelegen in de nabijheid van het perceel waarop de windturbine zal worden opgetrokken. De eerste verzoekende partij stelt ongeveer 300 meter ten noordoosten van de inplantingsplaats te wonen, de tweede en derde verzoekende partij eveneens in noordoostelijke richting, op ongeveer 400 meter, respectievelijk 800 meter. Zij stellen daarbij dat er geen enkele barrière of buffer is tussen de geplande windturbine en hun eigendommen.

In hun uiteenzetting over de hoogdringendheid stellen de verzoekende partijen dat zij volgende nadelen zullen ondervinden: *“door de bouw van de windturbine zullen zij geconfronteerd worden met de nadelige en onomkeerbare gevolgen voor de toekomst: (...). Het landschap zal op vrij korte termijn verstoord worden; op korte termijn zal ook sprake zijn van slagschaduw en geluidsoverlast”*. Zij zijn van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning uitvoerbaar is geworden en dat niets belet dat de werken zouden worden aangevat.

3.

Een zaak is alleen maar ‘hoogdringend’ wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel aanzienlijke ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure. In de regelgeving wordt niet vereist dat de ingeroepen nadelige gevolgen “onherroepelijk schadelijk” zouden zijn, zoals de tussenkommende partij maar ook de verzoekende partijen lijken voor te houden.

4.

4.1

Het loutere feit dat een stedenbouwkundige vergunning, door het definitief worden van de milieuvergunning, uitvoerbaar is geworden en de vergunninghouder 'kan' starten met de werken, volstaat op zich niet om de hoogdringendheid aan te tonen.

4.2

De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partijen geen nadelen inroepen die noodzaken tot het nemen van een schorsingsbeslissing.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting zeer beknopt en vaag zijn. Zij voeren, ter ondersteuning van de hoogdringendheid louter visuele hinder (verstoring van het landschap), geluidshinder en slagschaduwhinder in het algemeen aan, maar blijven in gebreke om aan te tonen welke concrete, precieze hinder zij persoonlijk zullen of kunnen ondervinden, noch maken zij de mogelijkheid van het ondervinden van deze hinder voldoende aannemelijk.

De aangevoerde nadelen worden door de verzoekende partijen niet verder toegelicht, zodat ze ook niet in aanmerking kunnen genomen worden om enige hoogdringendheid te ondersteunen.

Het doel van een schorsingsvordering is immers het voorkomen van nadelige gevolgen die niet kunnen opgevangen met de reeds ingestelde vernietigingsprocedure. Waar de verzoekende partijen op de openbare zitting ook verwezen naar hun uiteenzetting over het belang, moet worden vastgesteld dat de in te roepen nadelige gevolgen die een hoogdringendheid kunnen ondersteunen, niet noodzakelijk dezelfde zijn als deze die onder het belang worden aangevoerd. Het is ook niet aan de Raad om uit het ganse verzoekschrift de elementen te sprokkelen die eventueel in aanmerking zouden kunnen komen om de hoogdringendheid te ondersteunen. De verzoekende partijen dragen immers de bewijslast.

4.3

De verzoekende partijen tonen ook op geen enkele wijze aan, noch maken zij dit aannemelijk, dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelen te voorkomen. De loutere stelling dat de werken op korte termijn kunnen starten en in een korte tijdspanne kunnen uitgevoerd worden (wat door de tussenkomende partij ten stelligste wordt betwist) volstaat op zich niet om de hoogdringendheid te ondersteunen, noch als verantwoording om op dit ogenblik de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen.

De verzoekende partijen verwijzen enkel naar een brief van de tussenkomende partij waarin deze zich het recht voorbehoudt om te bouwen hangende de vernietigingsprocedure. Met de tussenkomende partij moet worden vastgesteld dat uit deze brief geenszins een aankondiging blijkt van de start der werken. Bovendien kan het louter starten van de werken niet aangewend worden ter ondersteuning van de hoogdringendheid.

5.

De op de verzoekende partijen rustende bewijslast vereist dat zij concreet en met voldoende aannemelijk en precieze gegevens, in het licht van de door hen gevreesde nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat dreigt te komen om de verwezenlijking van de ingeroepen nadelen te voorkomen. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen hierin niet zijn geslaagd.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 december 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS